

Folketingets Social- Børne og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.

Doknr.
499414

Dato
04-09-2017

Folketingets Social- Børne- og Indenrigsudvalg har den 14. august 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 485 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet af det samlede udvalg.

Spørgsmål nr. 485:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen fra Lennert Frølund fra Lundegårdens børnehave om oplevet forskelsbehandling mellem kommunale og private daginstitutioner, jf. SOU alm. del – bilag 260 og bilag 297.

Svar:

Jeg vil i det følgende kommentere på de problemstillinger, der rejses i de fremsendte bilag vedr. privatinstitutioner (§ 19, stk. 5 i dagtilbudsloven).

Som jeg læser henvendelsen, drejer det sig især om:

1. At kommunen pålægger privatinstitutioner de samme krav, som de stiller til de kommunale institutioner. Det begrænser institutionernes muligheder for at udarbejde en særlig profil, og privatinstitutionerne kompenseres ikke økonomisk for, at de skal leve op til disse krav.
2. At der er forskelle på størrelsen af de tilskud, som privatinstitutioner i forskellige kommuner modtager fra kommunen.
3. At der, bl.a. på grund af den måde bygningstilskuddet beregnes, kan være forskel på de økonomiske vilkår for privatinstitutioner og kommunale daginstitutioner.

Ad 1:

Det er fastsat i dagtilbudsloven § 20, stk. 1, at privatinstitutioner har etableringsret. Det indebærer, at kommunen skal godkende den private leverandør, hvis denne lever op til dagtilbudslovens regler og de kommunale godkendelseskriterier. Godkendelseskriterierne skal fastsættes med udgangspunkt i de generelle krav til kommunens egne daginstitutioner. Kommunalbestyrelsen må ikke fastsætte kriterier, der er mere restriktive eller mere lempelige end de krav, kommunalbestyrelsen stiller til egne daginstitutioner. Kravene kan eksempelvis vedrøre normering, fysiske rammer, krav til den uddannelsesmæssige baggrund for det udførende personale mv.

Det tilskud privatinstitutioner modtager fra kommunen, beregnes med udgangspunkt i kommunens gennemsnitlige budgetterede nettodriftsudgifter i et alderssvarende dagtilbud i kommunen. Privatinstitutioner har således de samme økonomiske forudsætninger for at løse dagtilbudsopgaven, som kommunale dagtilbud har.

Med Aftale om Stærke Dagtilbud, der blev indgået med Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Radikale Venstre, får kommunerne mulighed for at yde et driftstilskud,

der alene baseres på de gennemsnitlige udgifter til en plads i en alderssvarende *daginstitution* og ikke på udgifter til både dagpleje og daginstitutioner, der i nogle tilfælde kan give et lavere tilskud.

Ad 2:

Det er den enkelte kommune, der fastsætter det lokale serviceniveau i kommunen. Det betyder, at der er forskel på, hvilke udgifter kommunen har og dermed størrelsen af tilskuddet til privatinstitutioner. Eksempelvis kan der være forskel på normeringen i dagtilbud i to forskellige kommuner.

Ad 3:

Det fremgår af dagtilbudsloven § 37, at kommunen skal give et bygningstilskud pr. barn, der er optaget i en privatinstitution, og at bygningstilskuddet svarer til de gennemsnitlige ejendomsrelaterede udgifter pr. barn i samme aldersgruppe i de selvejende og udliciterede daginstitutioner i kommunen.

Regeringen vil med *Aftale om Stærke Dagtilbud* indføre, at kommunerne fremover vil få mulighed for at yde et højere bygningstilskud.

Med venlig hilsen

Mai Mercado